

พระครูประศาสน์สิกขกิจ

หลวงปู่พริ้ง อินทโชติ

ประวัติหลวงปู่พริ้ง

โดย พระยศวิน ธมฺมรโต วัดบางปะกอก

ท่านพระครูประศาสน์สิกขกิจ หรือ หลวงปู่พริ้ง อินทโชติ เดิม ชื่อ "พริ้ง เอี่ยมเทศ" บิดาชื่อ เอี่ยม มารดาชื่อ สุ่น

เมื่อยังเล็ก หลวงปู่พริ้งได้บรรพชาเป็นสามเณร ที่วัดพลับ ธนบุรี เมื่ออายุครบ ๒๐ ปี จึงได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุ ณ วัดทองนพคุณ ธนบุรี และดำรงสมณเพศตลอดมา โดยไม่ได้อยู่ในเพศฆราวาสเลย

ในสมัยยังเป็นสามเณร ท่านได้ศึกษาวิชาคณาอาคม และสมาธิภาวนา สมถะ และวิปัสสนากรรมฐาน จากครูบาอาจารย์หลายท่าน ในชั้นแรกท่านคงจะได้ศึกษากับพระอาจารย์ใน

วัดพลับ และได้แสวงหาครูบาอาจารย์ผู้ทรงวิทยาคุณในหลายสำนัก ว่ากันว่าท่านได้เคยเป็นศิษย์ร่วมพระอาจารย์เดียวกันกับ หลวงปู่ศุข วัดมะขามเฒ่า อีกด้วย ผู้หลักผู้ใหญ่ที่เคยอุปสมบทและเคยใกล้ชิดกับหลวงปู่พริ่ง เล่าว่าแม้วิชาล่องหนหายตัวและคงกระพันชาตรี ท่านก็เคยศึกษาและทำได้โดยไม่ยาก อาจกล่าวได้ว่า มีความชำนาญชำนาญพอตัว ตั้งแต่สมัยเป็นสามเณรแล้ว

เมื่อท่านอุปสมบทเป็นพระภิกษุ เจริญอายุพรรษาพอสมควรแล้ว ได้มีผู้กราบนิมนต์มาจำพรรษาที่วัดบางปะกอก นัยว่าขอให้ท่านได้มาเป็นเจ้าอาวาสที่วัดแห่งนี้

ในสมัยนั้น วัดบางปะกอกถือได้ว่าเป็นวัดที่เกือบมีสภาพร้าง มีพระสงฆ์จำพรรษาอยู่ไม่มากนัก แม้แต่เสนาสนะอื่นๆ รวมถึง อุโบสถหรือวิหาร ก็ชำรุดทรุดโทรมมาก เฉพาะตัวอุโบสถนั้น ก็เป็นอุโบสถแบบเก่า สร้างแบบโบกปูนปิดทึบ แบบโบสถ์มหาอุด เหมือนวัดเก่าๆในต่างจังหวัด

พระครูวิมลคุณากร หลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขามเฒ่า

<http://www.amuletheritage.com/pdf/a08.pdf>

ก่อนที่หลวงปู่พริ่งจะได้มาจำพรรษาและมาเป็นเจ้าอาวาสที่วัดแห่งนี้ ในสมัยก่อน ตำบลบางปะกอก มีชื่อว่า "บางคี่" และในละแวกนี้ก็มีนักเลงอยู่มาก มีเรื่องตีกันทะเลาะกันอยู่บ่อยๆ จนชาวบ้านที่จะมาทำบุญตักบาตรในวัด ก็ยังต้องพกมีดไม้พกอาวุธมาป้องกันตัวด้วย แต่เมื่อหลวงปู่พริ่งได้มาจำพรรษาที่วัดบางปะกอก และได้เป็นเจ้าอาวาสแล้ว เป็นที่น่าแปลกว่า บรรดานักเลงหัวไม้ที่เคยมีเรื่องกัน ต่างก็เกรงใจ ไม่กล้ามีเรื่องกัน บางส่วนก็มาเป็นศิษย์ หรือไม่กี่หายหน้าหายตากันไป คงจะเป็นด้วยอำนาจบารมีธรรม และวิทยาคุณ ประกอบกับความเป็นพระสุปฏิปันโนของหลวงปู่พริ่งนั่นเอง

ต่อมา หลวงปู่พริ่งก็ได้เริ่มการบูรณะและฟื้นฟูสภาพวัด มีการปฏิสังขรณ์โบสถ์ วิหาร และเสนาสนะต่างๆ ที่เป็นหลักฐานเด่นชัดก็คือ ตั้ววิหาร ซึ่งเป็นถาวรวัตถุ อยู่ข้างโรงอุโบสถใน

หลวงปู่พริ่ง อินทโชติ

ปัจจุบันนี้ มีข้อความจารึกไว้ว่า วิหารนี้สร้างขึ้นโดยหลวงปู่พริ่ง และบรรดาชาวบ้านมาร่วมบุญ บริจาคทรัพย์สร้างขึ้น และสร้างสำเร็จในพุทธศักราช ๒๔๘๔

ในวันที่ ๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๙ หลวงปู่พริ่งได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ท่านดำรงสมณศักดิ์ เป็นที่ พระครูประศาสน์สิกขกิจ นำความปิติยินดีมาสู่หมู่ศิษยานุศิษย์ ซึ่งเป็นผู้มีความศรัทธาเลื่อมใสในปฏิปทา จริยาวัตร และวิทยาคุณของท่าน ทั้งที่เป็นประชาชนทั่วไป และ ที่เป็นเจ้านายเชื้อพระวงศ์ โดยเฉพาะเชื้อพระวงศ์ที่ถือได้ว่าทรงมีความเลื่อมใสศรัทธาในพระครูประศาสน์สิกขกิจมาก ก็คือ พลเรือเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอาภากรเกียรติวงศ์ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ซึ่งเป็นที่รู้จักว่า ทรงเป็นพระบิดาแห่งกองทัพเรือ ได้ทรงมีความศรัทธาเลื่อมใสในหลวงปู่พริ่งมาก แม้แต่พระโอรส

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์*

ก็ทรงให้มาผนวชเป็นสามเณร ดังปรากฏว่า ทรงนำพระโอรส ๓ พระองค์ มาผนวชเป็นสามเณรอยู่ที่วัดบางปะกอก คือ

๑. พลเรือเอก หม่อมเจ้าครรชิตพล อาภากร (ท่านน่วม) อดีตผู้บัญชาการทหารเรือ
๒. เรือเอก หม่อมเจ้าชายสมรบบำเทอง (ท่านขรัว)
๓. หม่อมเจ้าดำแดงฤทธิ์ (ท่านบ๊วย)

*เป็นพระราชโอรสพระองค์ที่ 28 ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ประสูติแต่เจ้าจอมมารดาโหมด ป.จ. ธิดาเจ้าพระยาสุรวงษ์ไวยวัฒน์ (วร บุนนาค) ผู้บัญชาการทหารเรือวังหลวงและเป็นน้องสาวร่วมบิดามารดาเดียวกันกับ เจ้าคุณพระประยุรวงศ์ ทรงเป็นต้นราชสกุล "อาภากร" พระองค์นับเป็นพระภาค (ลูกพี่ลูกน้อง) กับพระนางเจ้าสุวัทนา พระวรราชเทวีในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ด้วยพระมารดาของพระองค์กับพระมารดาของพระนางเจ้าสุวัทนาเป็นพี่น้องกัน พระองค์ทรงได้รับสมัญญานามว่า "องค์บิดาแห่งทหารเรือไทย"

นอกจากพระโอรสจะทรงมาผนวชเป็นสามเณร ที่วัดแล้ว เสด็จในกรมฯ และพระธิดา คือ หม่อมเจ้าหญิง เริงจิตแจรง พร้อมด้วยข้าราชการบริพาร ได้มาถือศีลประจำอยู่ที่วัดนี้จน พระโอรสทรงลาสิกขา

ความที่พระครูประศาสน์สิกขกิจ (หลวงปู่พริ้ง) เป็นพระสงฆ์ที่ทรงคุณธรรม ทั้งที่ดำรง ปฏิบัติมั่นคงในศีลาจารวัตร และทรงวิทยาคุณในหลายๆด้าน จึงทำให้เสด็จในกรมฯ ทรงมี ศรัทธาในหลวงปู่เป็นอย่างมาก กล่าวได้ว่า ทรงถือเป็นพระอาจารย์ เทียบได้กับหลวงปู่ศุข วัดมะขามเฒ่าเลยทีเดียว

นอกจากเสด็จในกรมฯ จะทรงมีศรัทธาในหลวงปู่พริ้งแล้ว ยังมีปรากฏว่า พระชายาของกรม หลวงลพบุรีราเมศวร์[1] คือ พระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าเฉลิมเขตกรมงคล[2] และพระโอรส ก็ทรงเคยไปมากราบนมัสการหลวงปู่พริ้งเป็นประจำ และอดีตนายก รัฐมนตรีท่านหนึ่ง ก็เคย เป็นศิษย์ของท่าน

[1] พระนามเต็ม คือ นายพลเอก สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ายุคลทิฆัมพร กรมหลวง ลพบุรีราเมศวร์ ทรงเป็นพระโอรสใน พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว กับ

พระวิมาดาเธอ พระองค์เจ้าสายสวลีภิรมย์ กรมพระสุทธาสินีนาฏ ปิยมหาราชปดิวรัดา

[2] ทรงเป็นพระธิดาใน สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าภาณุรังษีสว่างวงศ์ กรมพระยา ภาณุพันธุวงศ์วรเดช

พระครูวิหารกิจจานุการ (หลวงพ่อปาน โสন্নันโทเถระ)

<http://www.amuletheritage.com/pdf/a22.pdf>

ความที่หลวงปู่พริ้งมีวิทยาคุณ และปฏิบัติทางจรियाวัตรที่งดงามเช่นนี้ จึงมีผู้ที่ศรัทธาเลื่อมใส ทั้งที่เป็นบรรพชิตและคฤหัสถ์เป็นจำนวนมาก พระเถระจารย์หลายรูปที่ขึ้นชื่อในทางว่า ทรงวิทยาคุณ บางรูปก็เคยเป็นศิษย์ของหลวงปู่พริ้ง เช่น

๑. หลวงพ่อพระร่วง แห่งวัดยางสุทธาราม บางกอกน้อย ธนบุรี
๒. พระอาจารย์รูปหนึ่ง แห่ง ถ้ำคูหาทอง จังหวัดลพบุรี
๓. หลวงพ่อปาน โสন্নันโทเถระ วัดบางนมโค จังหวัดอยุธยา

เฉพาะหลวงพ่อปาน วัดบางนมโค นั้น มีเรื่องเล่าที่ถ่ายทอดกันมาว่า ผู้ที่ทราบว่าเป็นหลวงพ่อปานเป็นศิษย์ของหลวงปู่พริ้ง ก็คือพระที่วัดบางปะกอกนี้เอง คือ พระภิกษุจำรัส ประสารเกตต์ (พี่ชายของนายแจ่ม ประสารเกตต์ คนเก่าแก่ ในตำบล บางปะกอก)

โดยเรื่องนี้ พระภิกษุเชื้อ วิสุทฺธสีโล วัดบางปะกอก ได้เล่าว่า เมื่อสมัยยังเด็ก อายุได้ ๑๒-๑๓ ปี ได้ติดตามพระจำรัส ไปหาหลวงพ่อบาน วัดบางนมโค เพื่อขอของดีจากท่าน เมื่อไปถึงแล้ว หลวงพ่อบานได้สอบถามว่า มาทำไม แล้วมาจากวัดไหน พระจำรัสตอบว่า "มาจากวัดบางปะกอก จะมาขอของดีจากหลวงพ่อ"

หลวงพ่อบานจึงบอกว่า "อยู่ที่วัดบางปะกอกก็มีของอาจารย์ฉันอยู่แล้ว จะมาเอาของฉันทำไมอีก ของหลวงพ่อพริ้งไงล่ะ" แล้วหลวงพ่อบานท่านจึงมอบพระเครื่องมาให้ ๕ องค์ พร้อมกับฝากมาถวายหลวงปู่พริ้งอีกจำนวนหนึ่งด้วย

เมื่อกลับมาถึงวัดก็สงสัยว่า ทำไมหลวงพ่อบานถึงบอกว่าเป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่ เราอยู่มานานทำไมไม่เคยเห็นท่าน จึงได้ไปนมัสการเรียนถามหลวงปู่ หลวงปู่จึงตอบให้ด้วยความเมตตาว่า "เขาไม่ได้เป็นลูกศิษย์แบบเอ็งนี่ เขามาเรียนกับข้าเพียงคืนเดียวเท่านั้น"

เมื่อนมัสการเรียนถามท่านจึงได้ความว่า หลวงพ่อบาน ขณะนั้นอายุมากกว่าหลวงปู่ ได้มาขอเรียนวิปัสสนาธุระ หลวงปู่พริ้งจึงได้สอนให้ ผ่านไปเพียงคืนเดียวเท่านั้นหลวงพ่อบานก็เรียนได้สำเร็จ หลวงปู่พริ้งจึงบอกว่า "เออละ ท่านเรียนสำเร็จแล้ว"

นอกจากปฏิปทาจริยาวัตรของท่าน ซึ่งทำให้เห็นประจักษ์ ทั้งจากวิถีชีวิตที่ดั่งงาม เปี่ยมด้วยเมตตาธรรมของท่าน จนเป็นที่ศรัทธาเลื่อมใสของมหาชนคนทั่วไปแล้ว ความที่ท่านเป็นผู้ทรงวิทยาคุณต่างๆ จึงปรากฏว่ามีเครื่องรางของขลัง ที่ท่านเป็นผู้สร้างไว้ เป็นจำนวนหลายรุ่น ซึ่งล้วนแล้วแต่ทรงอำนาจทางคุณวิเศษ ทั้งในด้านเมตตามหานิยม คงกระพันชาตรี ซึ่ง

ท่านได้สร้างไว้ให้เป็นเครื่องคุ้มครองภัยอันตรายแก่ศิษยานุศิษย์ และเป็นเครื่องย้ำเตือนให้รำลึกนึกถึงคุณงามความดี และนึกถึงองค์หลวงปู่พริ้ง เพื่อเป็นเครื่องย้ำให้ประพฤติตนในศีลในธรรม

เพราะความที่หลวงปู่พริ้งทรงวิद्याคุณ และปฏิบัติทางจริยาวัตรอย่างนี้เอง จึงทำให้เมื่อมีการทำปลุกเสกพระเครื่องรางของขลังตามวัดต่างๆ ต้องมากราบอาราธนานิมนต์หลวงปู่พริ้งไปร่วมนั่งปรกในพิธีด้วย เช่น พิธีปลุกเสกที่จัดขึ้นในวัดราชบพิศ และวัดสุทัศน์เทพวราราม เฉพาะที่วัดสุทัศน์นี้ เมื่อมีการทำพิธีปลุกเสกครั้งใดๆ ซึ่งสมเด็จพระสังฆราช (แพ) วัดสุทัศน์ ทรงให้มีพิธีขึ้น หลวงปู่พริ้งจะได้รับการนิมนต์มานั่งปรก ทุกครั้ง และมีเรื่องเล่าลือกันว่า สมเด็จพระสังฆราช (แพ) วัดสุทัศน์เทพวราราม ทรงศรัทธาเลื่อมใสในหลวงปู่พริ้ง แม้แต่เวลาที่เสด็จมาหา สมเด็จฯ จะทรงกราบหลวงปู่พริ้งก่อนทุกครั้ง

แม้แต่เวลาที่จะมีงานเจริญพระพุทธมนต์หรือฉันภัตตาหารที่ใด ถ้ามีพระสงฆ์ทรงสมณศักดิ์ระดับเจ้าคุณอยู่ในพิธีด้วย หากทราบว่า "มีพระครูประศาสน์สิกขกิจ เจ้าอาวาสวัดบางปะกอก ในพิธีด้วย" ท่านเจ้าคุณในพิธีนั้นๆ ก็จะต้องเว้นอาสนะเหนือกว่าไว้ให้หลวงปู่พริ้งนั่งแท่นทุกแห่งไป คงเพราะความศรัทธาเลื่อมใสและเกรงในบารมีธรรม สัมมาปฏิบัติของหลวงปู่พริ้ง แม้ท่านจะมีสมณศักดิ์ระดับพระครูสัญญาบัตรก็ตาม เรื่องนี้เป็นที่กล่าวขานกันสืบมาจนทุกวันนี้

นอกจากในด้านคาถาอาคมขลัง และเครื่องรางต่างๆ แล้ว ท่านยังได้บำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม เพราะความมีเมตตาธรรม และดำเนินตามพระพุทธดำรัสที่ว่า "เพื่อประโยชน์สุขแก่หมู่ชนเป็นอันมาก เพื่ออนุเคราะห์แก่โลก" โดยเฉพาะหลวงปู่พริ้งได้เห็นประโยชน์ในการให้

ตราประจำโรงเรียนบางปะกอกวิทยาลัย

ตราประจำโรงเรียนบางปะกอกวิทยาลัยเป็นรูปศาล และมีเจดีย์อยู่ตรงกลาง ยอดเจดีย์มีรัศมี โดยรอบ มีช่อชัยพฤกษ์โอบล้อมด้านล่าง ถัดลงมาเขียนข้อความว่า “บางปะกอกวิทยาลัย” รูปศาลและเจดีย์ หมายถึง สถานที่ประดิษฐานรูปเหมือนพระครูประศาสน์สิกขกิจ (หลวงปู่พริ้ง อินทโชติ)

รัศมี แทน ความเจริญรุ่งเรือง ความก้าวหน้า และความสำเร็จ

ช่อชัยพฤกษ์ แทน ความสามัคคี ความพร้อมเพรียง ทำให้เกิดความสำเร็จ

การศึกษาแก่เยาวชน ลูกหลาน โดยการอุปการะโรงเรียนวัดบางปะกอก ซึ่งเป็นโรงเรียนสำหรับเยาวชนในชุมชน ตั้งแต่สมัยที่นักเรียนต้องอาศัยศาลาวัด ในการเรียน ในการศึกษา จนพัฒนามามีอาคารไม้ ๒ ชั้น ต่อมารัฐบาลจึงได้สนับสนุนในการพัฒนาให้เป็นอาคารไม้ ๒ ชั้น ถึง ๖ อาคาร (และพัฒนามาเป็นอาคารสถานที่อีกหลายๆส่วน ในปัจจุบันนี้) ถ้าหากไม่มีการริเริ่มขึ้นโดยหลวงปู่พริ้ง สิ่งเหล่านี้ก็ย่อมจะเกิดขึ้นไม่ได้เลย

นอกจากโรงเรียนประชาบาล วัดบางปะกอก อย่างที่เห็นนี้แล้ว ท่านได้ดำริจะให้มีโรงเรียนมัธยมแบบผสม (ที่เรียกกันว่า สหศึกษา) เพื่อให้เด็กๆสามารถเรียนในระดับชั้นสูงๆขึ้นไปโดยไม่ต้องไปศึกษาไกลบ้าน แม้ว่าความดำริของท่าน จะไม่สามารถสำเร็จขึ้นได้ในยุคของท่าน เพราะท่านได้ถึงแก่กรรมภาพไปเสียก่อน แต่หลังจากท่านละสังขารไปแล้ว บรรดาคนบวชดีชาวบางปะกอก ก็ได้สานความตั้งใจของหลวงปู่ให้สำเร็จขึ้น โดยมี นายล้อม ฟักอุดม ร่วมกับ นายนคร มังคะลี นายถนอม เอี่ยมทศ และประชาชนทั่วไป ได้จัดซื้อที่ดินถวายวัดบางปะกอก และขออนุญาตสร้างโรงเรียนมัธยมขึ้น ได้ชื่อว่า "โรงเรียนมัธยมวัดบางปะกอก" เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๔ (ภายหลังได้เปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม)

กล่าวได้ว่า โรงเรียนทั้งสองโรงเรียนนี้ เกิดขึ้นโดยกุศลเจตนาและเมตตาธรรมของหลวงปู่พริ่ง และเป็นประโยชน์แก่เยาวชนในการศึกษาเล่าเรียน เป็นจุดที่ทำให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่งดงาม ระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน ที่เรียกกันเป็นชื่อย่อได้ว่า บวร อันมีความหมายเดียวกับ บวร (ปะวะระ) ในภาษาบาลี ที่แปลว่า ความประเสริฐ

จะเห็นได้ว่า หลวงปู่พริ่ง หรือ พระครูประศาสน์สิกขกิจ ท่านไม่ได้เป็นเพียงพระมหาเถระผู้ทรงวิทยาคุณแต่เพียงเท่านั้น ท่านยังเป็นผู้ประพฤติตามรอยพระยุคลบาทของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คือ กระทำการอนุเคราะห์แก่โลก แก่สังคม ในด้านการให้การศึกษาแก่ประชาชน เป็นจุดเริ่มต้นเกิดโรงเรียนขึ้นมาได้ ยังไม่รวมถึงความเมตตาธรรมที่ท่านมีต่อญาติโยม พุทธศาสนิกชน ในระแวกวัดบางปะกอก และประชาชนทั่วไปที่รู้จักชื่อรู้จักนามของท่าน ทำให้เกียรติประวัติของท่าน ยังคงดำรงอยู่ ไม่ว่าจะเวลาจะผ่านไปเท่าใดก็ตาม จึงเป็นเหตุให้มีการสร้างรูปหล่อหลวงปู่พริ่ง และสร้างศาลาหลวงปู่พริ่ง หรือ ศาลาอินทโชตานุสรณ์ขึ้น เพื่อประดิษฐานรูปหล่อของท่านไว้ เป็นที่สักการะบูชา นึกถึงความดีงามของท่าน ไปนานเท่า นาน

รูปหล่อ พระครูประศาสน์สิกขกิจ (หลวงปู่พริ้ง อินทโชติ)

ศาลาหลวงปู่พริ้ง

เหรียญหลวงพ่อฟิ่ง ปี 2483

เหรียญหลวงพ่อฟิ่ง วัดบางปะกอก เหรียญรูปเหมือนหลวงพ่อฟิ่งนี้ คณะศิษย์ได้ขออนุญาตหลวงพ่อฟิ่งจัดสร้างในปีพ.ศ. 2483 เพื่อไว้แจกแก่ศิษย์ไว้คุ้มกันภัยในช่วงสงครามอินโดจีนและสงครามโลกครั้งที่ 2

ลักษณะเป็นเหรียญรูปไข่ ยกขอบหน้า-หลัง พิมพ์ด้านหน้า ตรงกลางเป็นรูปเหมือนหลวงพ่อเต็มองค์นั่งเหนืออาสนะฐานสิงห์ สองข้างจารึกอักษรไทยว่า “พระครูวิสุทธิ ศีลาจารย์ (ฟิ่ง)” ล่างสุดเป็นปีที่สร้าง “พ.ศ.๒๔๘๓” ส่วนพิมพ์ด้านหลัง ตรงกลางเป็นพระพุทธรูปนั่ง แสดงปางมารวิชัยเหนืออาสนะฐานบัว ด้านบนเป็นอักษรขอมอ่านว่า “นะ โม พุท ธา ยะ”

<http://www.amuletheritage.com/p-8.html>

ประวัติและอภินิหารเรื่องราวของคลัง
พระครูประศาสน์สิกขกิจ (หลวงปู่พริ้ง อินทโชติ)

โดย ประยุทธ์ ศรีสวัสดิ์

ท่านพระครูประศาสน์สิกขกิจ อินทโชติ (พริ้ง) อดีตท่านเจ้าอาวาสวัดบางปะกอก ตำบลบางปะกอก อำเภอรามบุรีบูรณะ จังหวัดนครหลวงกรุงเทพมหานครธนบุรี (ธนบุรีเดิม) เดิมชื่อ "พริ้ง เอี่ยมทศ" บิดาชื่อเอี่ยม มารดาชื่อสุน ได้อุปสมบทเป็นสามเณรตั้งแต่ยังเล็กที่วัดพลับ ธนบุรี เมื่ออายุครบจึงได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุที่วัดทองนพคุณ ธนบุรี โดยมีได้อยู่ในเพศฆราวาสเลย ต่อมาจึงได้ถูกนิมนต์มาประจำพรรษาอยู่ที่วัดบางปะกอกนี้ สองสามปีต่อมาจึงได้เป็นพระอธิการเจ้าอาวาส มีพระภิกษุประจำพรรษาอยู่เพียง ๒ - ๓ องค์เท่านั้น เนื่องจากวัดบางปะกอกนี้เป็นวัดเก่าแก่สร้างมาแต่ในสมัยใดไม่ปรากฏแน่ชัด กุฎิ โบสถ์และเสนาสนะอื่น ๆ ชำรุดทรุดโทรมมาก สันนิษฐานจากการปฏิสังขรณ์พระอุโบสถมาครั้งหนึ่ง เมื่อพุทธศักราช ๒๔๖๐ และจากการสอบถามท่านผู้มีอายุหลายต่อหลายท่านซึ่งอายุใกล้เคียงปี และท่านเหล่านั้นบางท่านก็ได้ถึงแก่กรรมไปหมดแล้ว ถ้ายังมีชีวิตอยู่ก็ร้อยกว่าปี ท่านบอกว่าท่านเกิดมาเป็นเด็ก ๆ ก็เห็นวัดบางปะกอกนี้อยู่แล้ว ท่านเคยถามบิดามารดาที่บอกอย่างนี้ เช่นเดียวกัน ผิดแต่ว่า กุฎิ โบสถ์ ชำรุดทรุดโทรมมากไม่เหมือนเดี๋ยวนี โบสถ์โบกปูนปิดทึกแบบมหาธาตุเหมือนวัดเก่า ๆ ในต่างจังหวัด ซึ่งก็คงมีมาแต่ในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้นหรืออาจก่อนกรุงศรีอยุธยาก็ได้ อายุไม่ต่ำกว่า ๓๐๐ ปีขึ้นไป

เดิมทีเดี๋ยบบางปะกอกนี้มีชื่อว่าบางคี่ และในสมัยก่อนที่หลวงปู่พริ้งจะมาเป็นเจ้าอาวาสนั้น มีนักร้องอยู่มาก แม้ในเวลาที่มีการทำบุญตักบาตรในวัด จะต้องมีการตีกันอยู่เป็นประจำ ทำให้ชาวบ้านที่จะมาทำบุญก็ต้องพกมิดไม้มาด้วย นับแต่ท่านได้มาประจำพรรษาเป็น

รูปหล่อ พระครูประศาสน์สิกขกิจ (หลวงปู่พริ้ง อินทโชติ)

พระอธิการเจ้าอาวาสอยู่ที่วัดนี้ นักเลงเหล่านั่นก็เกรงกลัว ต่างมอบตัวเป็นศิษย์ของท่าน หรือไม่ก็หายหน้าหายตาไปหมด ต่อมาท่านก็ได้ร่วมกับชาวบ้านบูรณะปฏิสังขรณ์ กุฏิ โบสถ์ วิหาร และเสนาสนะอื่น ๆ ที่ชำรุดทรุดโทรมจนเรียบร้อยสวยงามมาจนถึงบัดนี้เป็นเวลา ๖๐ ปีเศษ

หลวงปู่พริ้งซึ่งชาวบางประกอบและชาวตำบลใกล้เคียงเรียกท่านว่า "หลวงปู่" ได้ศึกษาเล่าเรียนวิชาคาถาอาคมจนแก่กล้ามาตั้งแต่เป็นสามเณรอยู่ที่วัดลับ แต่ท่านจะศึกษาเล่าเรียนมาจากพระอาจารย์องค์ใดนั้นไม่ปรากฏแน่ชัด มีท่านผู้มีอายุหลายท่านเล่าว่าท่านชอบธุดงค์จาริกในป่าต่าง ๆ หลายครั้งหลายหน แต่ก็มีบางท่านเล่าให้ฟังว่าท่านเคยเรียนร่วมอาจารย์

พระครูวิมลคุณากร หลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขามเฒ่า

เดียวกับหลวงปู่ศุข วัดมะขามเฒ่า เลยไม่ได้ความแน่ชัดว่าท่านศึกษามาจากสำนักใด พระอาจารย์องค์ใด เข้าใจว่าท่านคงจะศึกษาเล่าเรียนชั้นแรกกับพระอาจารย์ที่วัดพลับตอนที่ท่านอุปสมบทเป็นสามเณรนั่นเอง ท่านผู้ใหญ่หลายท่านซึ่งเคยอุปสมบทและเคยใกล้ชิดกับหลวงปู่เล่าให้ฟังว่า ท่านได้สนใจศึกษาเล่าเรียนวิชาล่องหนหายตัวและคงกระพันชาตรีตั้งแต่เป็นสามเณร และสามารถทำได้โดยไม่ยาก

ต่อมาท่านได้รับแต่งตั้งสมณศักดิ์เป็น พระครูประกาศาสน์สิกขกิจ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๙ มีประชาชนเคารพนับถือทั่วไป ตลอดจนบรรดาเจ้านายเชื้อพระวงศ์ที่อยู่ในรั้วในวังต่างก็รู้จักท่านดี ในสมัยที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ โดยเฉพาะข้าราชการทหารเรือใน

สมัยนั้น ทุกวันเสาร์อาทิตย์ทหารเรือทั้งนายพลจะพากันมาขอของดี ลงกระหม่อมกันแน่นกุฏิ บรรดาท่านผู้มีชื่อเสียงที่ไปมาหาสู่ท่านอย่างใกล้ชิดสนิทสนม เท่าที่พอจะรวบรวมได้ก็มี พลเรือเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ พระบิดาแห่งกองทัพเรือ ตลอดจนพระโอรส พระธิดาของท่าน เสด็จกรมหลวงชุมพรฯ มีความเลื่อมใสศรัทธาต่อหลวงพ่อบ้าง ถึงกับนำพระโอรสมาอุปสมบทเป็นสามเณรอยู่ที่วัดนี้ถึง ๓ องค์ด้วยกันคือ พลเรือเอก หม่อมเจ้าครรชิตพลอากาศ (ท่านน่วม) อดีตผู้บัญชาการทหารเรือ หม่อมเจ้าสมรบรรเทิง (ท่านขรัว) และหม่อมเจ้าดำแดงฤทธิ (ท่านบัว) โดยที่เสด็จในกรมฯ และหม่อมเจ้าหญิงเริงจิตแจรง พระธิดา ตลอดจนข้าราชการบริพารได้มาถือศีลประจำอยู่ที่วัดนี้จนพระโอรสครบกำหนดลาสิกขา และอดีตนายกรัฐมนตรีนานหนึ่งในอดีตก็เคยเป็นศิษย์ของท่าน พระชายาของกรมหลวงลพบุรีราเมศวร์และพระโอรสก็เคยไปมาหาสู่ท่านเป็นประจำ โดยเฉพาะเสด็จกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ นั้นเคารพนับถือเป็นพระอาจารย์องค์หนึ่งเท่าเทียมหลวงพ่อบุช วัตมะขามเฒ่า และเข้าใจว่าคงจะได้ของดีจากหลวงพ่อบ้างไปมิใช่น้อย เพราะเท่าที่ทราบกันทั่ว ๆ ไป เสด็จในกรมฯนั้น เมื่อทราบว่าพระอาจารย์องค์ไหนมีชื่อเสียงแล้วมักจะทรงไปลองดีอยู่เสมอ ๆ และถ้าไม่แน่จริงแล้วท่านก็ไม่เคยให้ความเลื่อมใสศรัทธา

ผู้เขียนขอคัดลอกข้อความตอนหนึ่งในหนังสือพระประวัติของกรมหลวงชุมพรฯ ซึ่งเขียนโดยชัยมงคล อุดมทรัพย์ มีข้อความตอนหนึ่งว่า

"ผู้เขียนได้ถามนายเทียบ อุทัยเวช (นายเทียบฯ นี้เป็นน้องของหม่อมเมี้ยนซึ่งเป็นหม่อมของเสด็จในกรมฯ) ว่าเสด็จในกรมฯ นั้นทรงเคารพเลื่อมใสหลวงพ่อบุชของค์เดียวหรือมีองค์อื่นอีก นายเทียบเล่าว่ามีอีกองค์หนึ่งอยู่วัดบางปะกอกธนบุรี ชื่อพระอาจารย์พริ้ง ท่านอาจารย์พริ้งองค์นี้มาหาเจ้าพ่อที่วังเสมอ แต่ท่านอาจารย์พริ้งจะให้ของหรือประสิทธิ์ประสาทวิชา

คาถาอาคมอะไรให้กับท่านเจ้าพ่ออย่างไรผมไม่ทราบ แต่ท่านเจ้าพ่อเคารพนับถือเป็นพระอาจารย์

นายเทียบเล่าต่อไปว่า พระอาจารย์พริ้งองค์นี้มีคนนับถือมาก เล่าลือกันว่าเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญวิชาทางไสยศาสตร์ไม่แพ้หลวงพ่อสุข วัดมะขามเต่าเหมือนกัน น้องชายของผมชื่อจำเรียง ทัศนเวช บวชเป็นพระครูเป็นเจ้าอาวาสอยู่วัดส้มเกลี้ยง ตำบลสามเสน พระนคร (ปัจจุบันนี้เป็นพระวิบูลย์ธรรมาภรณ์ อยู่วัดราชาธิวาส) ได้นิมนต์พระอาจารย์พริ้งไปปลุกเสกองค์เดียว เกิดเหตุการณ์มหัศจรรย์ ปราบภูผาผ้ายันต์ที่กองอยู่นั้นกระพือพริบเหมือนลมกระทบคลื่นอยู่ไปมา ทั้ง ๆ ที่การกระทำพิธีก็กระทำอยู่ในพระอุโบสถของวัดชนะสงคราม หน้าต่างประตูก็ปิดหมด พัดลมก็ไม่มีสั๊กอัน และมีผู้ร่วมเป็นสักขีพยานอยู่หลายท่าน กองผ้ายันต์เคลื่อนไหว เป็นอยู่พักหนึ่งจนเสร็จพิธี"

หลวงพ่อพริ้งเป็นอาจารย์สักและหมอยา มีเครื่องรางของขลังที่มีชื่อเสียงมากทางคงกะพัน และเมตตามหานิยมในสมัยนั้น หากใครไม่รู้จักหลวงพ่อพริ้งก็อาจจะเรียกได้ว่ายังไม่ได้เป็นนักเลงพระอย่างแท้จริง ประชาชนทั่ว ๆ ไป ให้ความเคารพเลื่อมใสกันอย่างมาก นอกจากนั้นท่านยังดุกฤษยามทายโชคชะตาได้แม่นยำ ท่านได้สร้างเครื่องรางของขลังชิ้นครั้งแรก เท่าที่ทราบกันดีคือ ลูกอมดำ ซึ่งมีชื่อเสียงในทางคงกระพันเมตตามหานิยมและอาราธนาทำน้ามนต์ให้คนป่วยรับประทานเป็นที่รู้จักกันทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง และสร้างลูกอมสีขาวปนเทา พระสมเด็จผงใบลานสีเทา สีปูน แหวนปลอกมิดขึ้นอีกซึ่งก็ได้รับความนิยมมากเช่นกัน และในโอกาสต่อมาท่านก็ได้สร้างเหรียญรูปท่านขึ้นอีกใน พ.ศ. ๒๔๘๓ โดยคุณหลวงพัสดุฯ เป็นผู้จัดทำถวายให้หลวงพ่อปลุกเสก

โดยเฉพาะลูกอมดำซึ่งเป็นเครื่องรางชนิดแรกที่ท่านสร้างขึ้น มีอิทธิฤทธิ์ทางคงกะพันมาก ซึ่งมีผู้ประสบเหตุมาแล้วจำนวนมากบอกกับผู้เขียนว่าจะให้ราคาก็พ้น ก็หมิ่นก็ให้ไม่ได้ เพราะถ้าไม่ได้ลูกอมดำของท่านแล้ว คงไม่มีโอกาสให้สัมภาษณ์แก่คุณในขณะนี้แน่ ลูกอมดำนี้มีชื่อเสียงโด่งดังเลื่องลือไปไกล เหตุที่มีผู้นำติดตัวไปแล้วประสบภัยต่าง ๆ หลายต่อหลายสิบรายแต่ก็รอดชีวิตมาได้ เป็นเหตุให้มีผู้ต้องการมาก หาเช่าได้ยากจึงมีผู้รู้จักลูกอมดำมากกว่าเครื่องรางชนิดอื่น ๆ ที่หลวงพ่อบริการ

ในตอนต้นสงครามอินโดจีน ท่านก็ได้สร้างเสื่อยันต์ผ้ายันต์และปลุกเสกเครื่องรางชนิดอื่น ๆ อีกหลายอย่างเพื่อมอบให้กับทหารที่ไปราชการสงครามและลูกศิษย์ในครั้งกระนั้น และในโอกาสที่ทางราชการทำพิธีจัดส่งทหารไปราชการสงคราม ท่านก็ได้รับนิมนต์จากทางราชการให้ไปประพรมน้ำพระพุทธรูปเพื่อเป็นสิริมงคลเป็นที่เลื่องลือในครั้งกระนั้น

ในอดีตหลวงพ่อบริการท่านได้เข้าร่วมพิธีนั่งปรกปลุกเสกตามวัดใหญ่ ๆ หลายครั้ง เช่น วัดราชบพิธ และวัดสุทัศน์เทพวราราม โดยเฉพาะที่วัดสุทัศน์ ๆ นี้ท่านได้เข้าพิธีทุกครั้งที่มีสมเด็จพระสังฆราชแพ จัดทำในครั้งหลัง ๆ ก็เช่นกัน ท่านเป็นพระอาจารย์ที่มีชื่อเสียงมากในสมัยนั้น บรรดาพระชั้นผู้ใหญ่ที่ประจำพรรษาอยู่ที่วัดสุทัศน์ ๆ รู้จักหลวงพ่อดีแทบทุกองค์ ผู้เขียนได้ไปขอสัมภาษณ์จากท่านเจ้าคุณหลายองค์ที่วัดสุทัศน์ ต่างก็เล่าเป็นเสียงเดียวกันว่าหลวงพ่อบริการขณะนั้นโด่งดังมากกว่าพระอาจารย์ อื่น ๆ ที่มีชื่อเสียงในสมัยนั้นจริง ๆ รูปร่างลักษณะของท่านเป็นคนที่ท่วงท่าสง่างามสมกับเป็นพระชั้นผู้ใหญ่ที่มีคนเคารพนับถือ นี่เป็นคำกล่าวของท่านเจ้าคุณพระญาณโพธิ กับท่านเจ้าคุณพระศรีสังฆญาณมุนี และท่านเจ้าคุณพระวิบูลย์ธรรมมาภรณ์

สมเด็จพระสังฆราช (ติสสเทโว แพง)*

<http://www.amuletheritage.com/pdf/a23.pdf>

ในบรรดาพระเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงโด่งดังในยุคนี้ หลายต่อหลายองค์ก็เคยเป็นลูกศิษย์ของ หลวงพ่อ ผู้เขียนของดที่จะกล่าวนามพระอาจารย์เหล่านั้น เพราะยังมิได้ติดต่อขออนุญาต จากท่าน เนื่องจากผู้เขียนไม่มีเวลาและโอกาสที่จะไปติดต่อ จึงขอกกล่าวเพียง ๒-๓ องค์

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายกพระองค์ที่ 12 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ สถิต ณ วัด สุทัศน์เทพวรารามราชวรมหาวิหาร ทรงดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2481 ในรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ทรงดำรงตำแหน่งอยู่ 6 ปี สิ้นพระชนม์เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2487 ขณะพระชันษาได้ 88 ปี 14 วัน

คือ หลวงพ่อพระร่วง พระเกจิอาจารย์ผู้มีชื่อเสียงองค์หนึ่งแห่งวัดยางสุทธาราม บางกอกน้อย ธนบุรี ในอดีต พระอาจารย์เฉลิม เกตุแก้ว ที่วัดยางสุทธารามปัจจุบันนี้เล่าให้ฟังว่า อาจารย์ของท่านคือหลวงพ่อพระร่วง ได้เล่าให้ฟังว่า หลวงพ่อพริ้งเคยเป็นอาจารย์ของท่าน เครื่องรางของขลังของหลวงพ่อพริ้งท่านก็มีแทบทุกชนิด และเป็นศิษย์ที่ใกล้ชิดคนหนึ่งทีเดียว แต่เนื่องจากปัจจุบันนี้หลวงพ่อพระร่วงได้มรณภาพไปแล้ว ผู้เขียนจึงไม่ทราบรายละเอียดที่เกี่ยวกับหลวงพ่อพริ้งมากกว่านี้

พระอาจารย์อีกองค์หนึ่งแห่งถ้ำคูหาทองในจังหวัดลพบุรี คุณพิทักษ์ ๆ เล่าให้ฟังว่าเมื่อ ๒-๓ ปีที่แล้วมีพรรคพวกซึ่งเป็นคนจีนได้ชวนไปเที่ยวที่จังหวัดลพบุรี และเดินทางไปยังสำนักสงฆ์แห่งหนึ่งซึ่งอยู่ในถ้ำบนภูเขาห่างจากตัวเมืองโคกกระเทียมไปหลายสิบกิโลเมตร ณ สำนักสงฆ์แห่งนั้นได้มีพระอาจารย์องค์หนึ่งซึ่งเป็นผู้มีชื่อเสียงมากองค์หนึ่งในจังหวัดลพบุรี และใกล้เคียง ได้นำเครื่องรางของขลังชนิดต่าง ๆ ที่ท่านสร้างขึ้นให้คนได้เช่าบูชา เพื่อนำรายได้สร้างพระอุโบสถที่กำลังก่อสร้างอยู่

คนจีนที่ไปด้วยเช่ากันเป็นจำนวนมาก ราคาเช่าบูชาก็ราคาสูง แต่คุณพิทักษ์เองมิได้เช่า เพราะเห็นว่ามียอู่มากแล้ว แต่ท่านอาจารย์องค์นั้นได้ถามคุณพิทักษ์ว่าทำไมไม่เอาไว้บ้าง ซึ่งคุณพิทักษ์ก็ตอบว่ามีอยู่แล้วทำให้พระอาจารย์องค์นั้นขอดู คุณพิทักษ์ก็จำเป็นต้องถอดสร้อยคอซึ่งมีลูกอมดำของหลวงพ่อรวมอยู่ด้วยออกมาให้ดู

ทันทีที่ท่านอาจารย์องค์นั้นเห็นลูกอมดำ ก็ยกสร้อยพระขึ้นพนมมือเหนือศีรษะ และกราบลงบนอาสนะเบื้องหน้าท่าน พร้อมกับพูดว่า โยมไม่ต้องเอาของอาตมาแล้วเพราะมีของดีอยู่แล้วนี่ไง พร้อมกับชี้ที่ลูกอมดำ

คุณพิทักษ์ก็เลยเรียนถามว่าท่านทราบหรือว่าเป็นของพระอาจารย์องค์ใด ท่านอาจารย์องค์นั้นตอบว่า

นี่คือลูกอมดำของหลวงพ่อพริ่ง วัดบางปะกอก ธนบุรีและเป็นอาจารย์ของอาตมาด้วย พร้อมกับบอกว่าได้ของดีของอาจารย์ของอาตมามาแล้ว ไม่ต้องเอาของอาตมาหรอก

คุณพิทักษ์กล่าวว่าจำชื่ออาจารย์องค์นั้นไม่ได้เพราะเป็นเวลา ๒-๓ ปีแล้วแต่รู้สึกว่าจะมากจากคำบอกเล่าของพรรคพวกที่ไปด้วย

พระอาจารย์อีกท่านหนึ่งที่เคยมาศึกษากับหลวงพ่ออีกก็คือ "หลวงพ่อปาน ผู้มีชื่อเสียงแห่งวัดบางนมโค จังหวัดอยุธยา"

พระภิกษุเชื้อ วิสุทธสีโล วัดบางปะกอก ได้เล่าให้ผู้เขียนฟังว่าเมื่อตอนเป็นเด็กอายุ ๑๒-๑๓ ปี ได้ติดตามพระจำรัส ประสารเกตุ พี่ชายของนายแจ่ม ประสารเกตุ (คนเก่าแก่ตำบลบางปะกอก) ไปหาหลวงพ่อปาน วัดบางนมโคเพื่อขอของดีของท่านซึ่งกำลังเริ่มจะมีชื่อเสียง เมื่อเข้าไปถึงวัดก็เข้าไปกราบมนัสการท่าน

หลวงพ่อปาน จึงได้ถามว่ามาทำไม พระจำรัส ฯ จึงตอบว่ามาขอของดีจากหลวงพ่อท่านจึงได้ถามว่าอยู่กับที่ไหนละ

พระจำรัสฯ จึงตอบว่าอยู่วัดบางปะกอก ธนบุรี หลวงพ่อปาน จึงบอกว่าไม่มีหรอกของดีที่นี่นะ พระภิกษุเชื้อฯ ตอนนั้นยังเป็นเด็กอยู่และยังไม่ได้บวชเรียน จึงพูดว่าที่หน้าหลวงพ่อดีตั้ง ๕ บาทรเนาะ

หลวงพ่อบาน โสন্নโทเถระ

ท่านจึงหัวเราะและกล่าวว่าอยู่วัดบางปะกอกก็มีของอาจารย์ฉันอยู่แล้วนี่นา จะมาเอาของฉัน
ทำไมอีก "หลวงพ่อพริ้งไงล่ะ" และท่านก็ได้มอบให้มาคนละ ๕ องค์ พร้อมกับฝากมาให้หลวง
พ่อพริ้งอีกจำนวนหนึ่ง

เมื่อกลับมาถึงวัดก็มีความสงสัย เพราะหลวงพ่อบานท่านบอกว่าเคยเป็นลูกศิษย์หลวงพ่อ
พริ้ง แต่ทำไมเราไม่เคยเห็นหน้าสักที เราก็อยู่เป็นเด็กวัดมานาน จึงได้ถามหลวงพ่อพริ้งว่า
"หลวงลุง หลวงพ่อบานเขาบอกว่าเคยเป็นลูกศิษย์ของหลวงลุง ผมไม่เคยเห็นหน้าสักที"

หลวงพ่อจึงกล่าวว่า เขาไม่ได้เป็นลูกศิษย์แบบเองนี่ เขามาเรียนกับข้าเพียงคนเดียว เท่านั้น
สอบถามต่อจึงได้ความว่าหลวงพ่อบานขณะนั้นมีอายุมากกว่า หลวงพ่อ ได้มาขอเรียน
วิปัสสนาธุระ โดยบอกว่าทราบว่าอาจารย์สำเร็จวิปัสสนา ผมขอสมัครตัวเป็นศิษย์เพื่อเรียน
ด้วย เพราะเรียนมาหมดรูปเป็นกระบุงๆ แล้วไม่สำเร็จสักที

หลวงพ่ोजึงดำเนินการสอนให้ ซึ่งหลวงพ่อบานศึกษาเพียงคืนเดียวเท่านั้นก็สำเร็จ โดยบอกกับหลวงพ่อบานว่า "เอาละท่านเรียนสำเร็จแล้ว"

เรื่องนี้ผู้เขียนขอยืนยันอีกคนหนึ่งในสมัยที่ผู้เขียนอายุ ๑๗-๑๘ ปี คุณลุงแจ่ม ประสารเกตุนั้นยังมีชีวิตอยู่ได้เคยเล่าให้ฟังเหมือนกัน แต่ขณะที่เขียนเรื่องนี้คุณลุงแจ่ม ได้ถึงแก่กรรมเสียแล้ว เลยหมดโอกาสที่จะสอบถามให้ได้เรื่องราวมากกว่านี้

ปัจจุบันนี้ ท่านผู้มีความต้องการที่จะได้เครื่องรางของขลังที่ท่านสร้างขึ้นยังพอมิให้เข้าไปบูชาอยู่บ้างเพียงเล็กน้อย เช่น ลูกอมสีเทาและพระสมเด็จผงโบราณอันขึ้นชื่อของหลวงพ่อ

อนึ่ง เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ ทางวัดได้ร่วมกับคณะศิษยานุศิษย์ สมาคมผู้ปกครองและครูวัดบางปะกอกสมาคมนักเรียนเก่าบางปะกอก และสมาคมศิษย์เก่าโรงเรียนประชาบาล จัดพิธีพุทธาภิเษกครั้งยิ่งใหญ่ ปลุกเสกเครื่องรางของขลังหลายชนิด อาทิเช่น รูปหล่อเหมือน เหรียญทองคำเงิน เหรียญทองแดงรมดำ พระพิมพ์ผงชนิดต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ที่มีความเลื่อมใสศรัทธาได้มีไว้ติดตัวสักการะบูชา โดยมีสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (จวน อุฏฐายี) เป็นองค์ประธานเททอง สมเด็จพระวันรัต วัดพระเชตุพน เป็นองค์ประธานจุดเทียนชัย ร่วมด้วยพระอาจารย์ผู้มีชื่อเสียงหลายองค์นั่งปรกปลุกเสกตลอดราตรี

อาทิเช่น หลวงพ่อแพ วัดพิกุลทอง สิงห์บุรี หลวงพ่อมุ่ยวัดดอนไร่ สุพรรณบุรี หลวงพ่อเยอ วัดอาสาสงคราม พระประแดง หลวงพ่อเจริญ วัดทองนพคุณ เพชรบุรี พระครูอนุรักษวรคุณ วัดหนองม่วง ราชบุรี หลวงปู่โต๊ะ วัดประดู่ฉิมพลี หลวงพ่อมิ่ง วัดกก หลวงพ่อแสง วัดกัลยาณมิตร นครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี ฯลฯ เป็นต้น ณ พระอุโบสถวัดบางปะกอก

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (จวน อุฏฐายี)*

ของบางชนิดที่จัดสร้างหมดไปในเพียงวันเดียวที่เปิดให้เช่าบูชา ของที่จัดสร้างได้ผสมผสงเดิมของท่านไปด้วย พร้อมทั้งผงจากพระอาจารย์ต่างๆ อีกเป็นจำนวนมากหลายจังหวัด เช่น จังหวัด สุพรรณบุรี สิงห์บุรี เพชรบุรี ราชบุรี สระบุรี นนทบุรี ธนบุรี พร้อมด้วยดินและอิฐจากสถูปอนุสาวรีย์อนุสรณ์ดอนเจดีย์อันศักดิ์สิทธิ์ ฯลฯ นอกจากนั้นยังมีผงสุพรรณของแท้ อันขึ้นชื่อผสมอีกส่วนหนึ่ง จึงกล่าวได้ว่าถึงแม้หลวงพ่อกจะมีได้สร้างด้วยตนเอง แต่ก็จะไม่ทำให้ผู้ที่มีติดตัวไว้ผิดหวังในคุณวิเศษในของที่จัดสร้างขึ้นใหม่เลย นอกจากนั้นคณะกรรมการยังได้ทำพิธีบวงสรวงดวงวิญญาณของหลวงพ่อัญเชิญเป็นประธานนั่งปรกปลุกเสกของในพิธีดังกล่าวด้วย

*สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก พระองค์ที่ 16 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ สถิต ณ วัดมกุฏกษัตริยารามราชวรวิหาร ทรงดำรงตำแหน่งเมื่อปี พ.ศ. 2508 ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลราชเจ้า 7 ปี สิ้นพระชนม์จากอุบัติเหตุทางรถยนต์ เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2514 สิริพระชันษา 74 ปี 336 วัน

สำหรับรายได้จะจัดตั้งเป็นมูลนิธิ "หลวงปู่พริ้ง" นำดอกผลช่วยเหลือนักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ของโรงเรียนวัดบางปะกอก (ประถม) และโรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม (มัธยม) อีกส่วนหนึ่งจะนำไปขยายบริเวณที่ประดิษฐานพระรูปหล่อจำลองของหลวงพ่อกว้างขวางสวยงามเหมาะสมต่อไป

อภินิหารความศักดิ์สิทธิ์เครื่องรางของขลังของหลวงพ่อกว้าง

จากคำบอกเล่าของนายแป้นๆ ในสมัยที่ยังทำเรือประมงอยู่เล่าว่า ในขณะที่อยู่ในทะเล มีลูกเรือถูกงูเห่าทะเลกัดอาการเพียบเต็มที ยาก็ไม่มีรักษา นายแป้นๆ นึกถึงลูกอมของท่านที่นำติดตัวไปขึ้นมาได้ จึงอาราธนาระลึกถึงท่านหย่อนลงไปใต้น้ำปรากฏว่าแตกออกเป็น ๓ เสียง และได้เอาน้ำในชั้นนั้นให้ลูกเรือรับประทาน ปรากฏว่าในไม่ช้าก็หาย สำหรับเรื่องลูกอมแตกนั้น ผู้เขียนฟังคำบอกเล่าในชั้นแรกยังสงสัยไม่ค่อยเชื่อนัก แต่เมื่อได้นำออกมาให้ดูปรากฏว่าแตกเป็น ๓ เสียงจริง ๆ นับเป็นสิ่งอัศจรรย์มาก

ในช่วงสงครามอินโดจีน มีท่านผู้หนึ่งจะต้องไปสงคราม อยากรู้เครื่องรางของท่าน แต่ไม่กล้ามาขอเพราะท่านเป็นคนดูพอสมควรแก่เหตุและผล เลยจ้างให้ศิษย์วัดขโมยมาให้ ศิษย์วัดผู้นั้นก็นำก้อนกรวดเล็ก ๆ ที่ท่านใส่ไว้ในกระถางน้ำมันต์บนหอสวดมนต์ไปให้ จึงได้นำติดตัวไป ในขณะที่อยู่ในแนวหน้ากับเพื่อน ๆ อีกกลุ่มหนึ่ง ปรากฏว่ากระสุนปืนใหญ่จากฝ่ายข้าศึกตกลงมาใกล้ ๆ พอดี เพื่อน ๆ ตายไปหลายคนที่ไม่ตายก็แทบไม่รอด แต่เจ้าตัวกลับไม่เป็นอะไรเลย เพียงแต่แรงของกระสุนปืนใหญ่นั้นนั้นบีบหมวกเหล็กแบนติดกับศีรษะเอาไม่ออกต้องส่งตัวมาตัดในกรุงเทพฯ

สงครามมหาเอเชียบูรพา (7 ธันวาคม พ.ศ.2484 – 2 กันยายน พ.ศ.2488) วัดบางปะกอกได้เป็นที่พักหนีภัยอันตรายของประชาชนมาอยู่เป็นร้อย ๆ ซึ่ง หลวงพ่อก็ได้ให้ความร่มเย็นโดยทั่วกัน โดยเฉพาะเจ้าจอมต่าง ๆ ที่อยู่ในรั้วในวังก็พากันมาพึ่งบารมีของท่านหลายต่อหลายคนภัยอันตรายต่าง ๆ ไม่เคยแผ้วพาลแม้แต่บ่อย ทั้ง ๆ ที่วัดอยู่ห่างอยู่ต่อเรือของญี่ปุ่นไม่ถึงกิโลเมตร มองเห็นลูกระเบิดหย่อนลงมาทำลายนับสิบ ๆ ลูก แต่ด้วยบุญบารมีของท่านท่านได้ปิดเป้าภัยอันตรายต่าง ๆ ที่จะมีแก่ชาวบางปะกอกจนปลอดภัยต่อเหตุการณ์ในครั้งกระนั้น ยากที่ชาวบางปะกอกและผู้ที่มาพึ่งบุญของท่านจะลืมได้

อีกรายหนึ่งและผู้เขียนสัมภาษณ์จากปากคำของผู้ประสบเหตุการณ์มาด้วยตนเอง ท่านผู้นั้นเล่าว่าในตอนหนุ่ม ๆ ชอบไปเที่ยวตามงานวัดย่านใกล้นั้น วันหนึ่งก่อนออกจากบ้านรู้สึกตัวว่ามีอะไรแปลก ๆ กว่าทุกครั้งที่เคยไปเที่ยวมา เหมือนมีอะไรดลจิตใจ จึงกลับไปหยิบผ้ายันต์และลูกอมดำของท่านอาราธนาบอกกล่าวขอความคุ้มครองจากท่านแล้วก็นำติดตัวไปขณะที่ยืนดูลิเกอยู่ในลานวัดนั้น มีนักเลงในเขตย่านนั้นซึ่งไม่ถูกกันมาก่อนลอบตีที่ศีรษะเต็มเหนี่ยวขณะที่ยืนดูอยู่กับเพื่อน ๆ ท่านผู้นี้เล่าว่าขณะถูกตีด้วยไม้คมแฝกรู้สึกชานิด ๆ ช่วงขณะหนึ่งเท่านั้นเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้นทั้ง ๆ ที่เพื่อน ๆ และคนที่ยืนอยู่ใกล้ ๆ ได้ยินเสียงโพล๊ะดังสนั่น ขนาดที่ลิเกกำลังแสดงหยุดชะงักการเล่นทันที ผู้คนแตกฮือไปคนละทิศละทาง ผู้ถูกตีเองกลับไม่รู้สึกระไร นับเป็นอีกรายหนึ่งและผู้เขียนสัมภาษณ์กับผู้ประสบมาด้วยตนเอง และท่านผู้นี้เล่าก็ยังมีชีวิตอยู่ในขณะนี้

อีกรายหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ คือเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๑๔ ท่านผู้นั้นคือ คุณพิทักษ์ กฤตสัมพันธ์ อาจารย์โทของโรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม อำเภอรามบุรีบูรณะ ธนบุรี ได้ประสบมาด้วยตนเองกล่าวคือ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๑๔ เวลาประมาณ ๓ ทุ่มได้โดยสารรถเมล์ประจำทางสาย ๘๖ บางลำพู - พระประแดง เพื่อกลับบ้านขณะที่มาถึงหลังบริษัทข้าวไทย ๓ ท้องที่อำเภอรามบุรีบูรณะได้มีผู้โดยสารคนหนึ่งเกิดวิวาทกับคนขับรถประจำทางคันที่นั่งไป เหตุเพราะไม่จอดให้ลงตามที่ประสงค์ เมื่อผู้โดยสารคนนั้นได้ลงไปแล้วได้ชักปืนขึ้นมายิงเข้าไปในรถ ๒ นัดซ้อนๆ นัดแรกเข้าที่กลางหลังของคุณพิทักษ์ อีกนัดหนึ่งถูกผู้โดยสารข้างเคียง ขณะที่นัดแรกเจาะเข้ากลางหลังคุณพิทักษ์ เล่าว่ารู้สึกแน่นตื้อขึ้นมาในทันที จึงเอามือคลำดูที่หลังตามสัญชาตญาณเพราะรู้สึกตัวว่าโดนยิงแน่ อีกนัดหนึ่งเข้าที่แขนของคนข้างเคียง เลือดโชกออกมานอง ผู้โดยสารอื่น ๆ และผู้ประสบเหตุการณ์ จึงได้ช่วยกันนำผู้บาดเจ็บส่งโรงพยาบาลในทันที สำหรับคุณพิทักษ์ เมื่อผู้โดยสารอื่นๆ ช่วยกันตรวจดูแล้วไม่เห็นมีบาดแผล ความตกใจและดีใจที่ไม่เป็นอะไรจึงได้รับกลับบ้านทันที และเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ภรรยาและเพื่อนบ้านฟัง ซึ่งเพื่อนบ้านก็ช่วยกันสำรวจดูบาดแผลที่ถูกยิง ทว่ายังความแปลกใจให้กับภรรยาและเพื่อนบ้าน ปราภว่าเสื้อเชิ้ตชั้นนอกมีรอยไหม้เหลืองๆ เป็นจุด เมื่อถอดเสื้อชั้นนอกออกที่แผ่นหลังใกล้หัวใจเสื้อยืดชั้นในเป็นรอยบุ๋มลึกเข้าไปในเนื้อแผ่นหลังเกือบ ๑ ซม. จึงได้ช่วยกันถอดเสื้อชั้นใน ออกปรากฏว่ามีรอยช้ำ ๆ เพียงเล็กน้อย เพราะความแรงของหัวกระสุนปืนลูกปืนมิได้ผ่านแผ่นหลังบาง ๆ ของคุณพิทักษ์ เข้าไปเลย

ผู้เขียนจึงได้เรียนถามว่ามีอะไรดีหนังจึงเหนียวนักคุณพิทักษ์ บอกว่าได้บุญพระท่านคุ้มครองพร้อมกับบอกว่ามีลูกอมดำของหลวงพ่อพริ้ง กับพระเครื่องอื่น ๆ อีก ๒ - ๓ องค์ แต่มั่นใจ

เหลือเกินว่าหลวงพ่อบอกช่วยแน่ แต่มีใช้ว่าจะลบหลู่พระเครื่องอื่น ๆ ที่กล้ากล่าวเช่นนี้ เพราะเรื่องประสพภัยอันตรายนี้มีใช้เป็นครั้งแรก แต่เป็นครั้งที่สองแล้วและในครั้งแรกก็มีเพียงลูกอมดำของหลวงพ่อเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

อภินิหารเกี่ยวกับเครื่องรางของขลังของท่านเลื่องลือไปไกลในยุคนั้น นอกเหนือไปชาวชาวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แล้วชาวจังหวัดอื่น ๆ ก็เป็นลูกศิษย์ลูกหาของท่านมากมาย แม้ในบรรดาพระผู้ใหญ่ชั้นราชาคณะหลายท่านก็เคารพนับถือท่านมาก ท่านผู้มีอายุหลายท่านเล่าว่า สมเด็จพระสังฆราชแพ วัดสุทัศน์เทพวราราม ซึ่งรักใคร่ชอบพอกันมาก เมื่อมาหาท่านก็จะกราบหลวงพ่อก่อนทุกครั้ง และไม่ว่าจะไปเจริญพระพุทธรูปหรือฉันภัตตาหารที่ใดโดยมีพระชั้นเจ้าคุณไปร่วมด้วย เมื่อทราบว่ามีท่านเจ้าอาวาสวัดบางปะกอกจะไปด้วยจะต้องเว้นที่นั่งเหนือกว่าไว้ให้ท่านแทบทุกแห่งไป นับเป็นสิ่งน่าอัศจรรย์มาก เพราะท่านเป็นเพียงพระครูเจ้าอาวาสเท่านั้น ซึ่งเรื่องนี้เป็นที่กล่าวขวัญกันสืบมาจนทุกวันนี้

มีประชาชนรุ่นหลัง ๆ ที่เคารพเลื่อมใสในตัวของหลวงพ่อได้สอบถามกันอยู่เสมอว่าคาถากำกับเครื่องรางของหลวงพ่อบ้างมีอะไรบ้าง ผู้เขียนขอแนะนำว่า นะโมพุทธายะ พระเจ้าห้าพระองค์นั้นแหละครับ เพราะท่านได้สร้างเหรียญของท่านเองก็มีคำว่า นะโมพุทธายะ พร้อมกับอาราธนาบอกกล่าวระลึกพระคุณของท่านเป็นไม่ผิดหวังแน่ ๆ

สำหรับของชุดใหม่ที่จัดสร้างขึ้นนั้นก็ปรากฏว่าได้แสดงอภินิหารให้เป็นที่ประจักษ์นับตั้งแต่วันแรกที่เปิดจำหน่าย ซึ่งผู้เขียนเองได้เป็นผู้ควบคุมการจำหน่ายอยู่ ซึ่งเปิดให้เข้าไปได้สักพักปรากฏว่ามีคนแห่กันมาแน่นบริเวณที่ให้เช่า ขอเช่ากันคนละองค์สององค์ก็เป็นของธรรมดา แต่ที่เช่ากันคนละ ๒๐๐ , ๓๐๐ ถึง ๕๐๐ บาทก็มี ซึ่งยังความแปลกใจให้กับผู้เขียนและกรรมการที่ร่วมให้เช่า

ผู้เขียนเองก็ยังมีใจว่าจะรีบเช่ากันไปทำไมคนละสี่ห้าร้อยบาท มีผู้เช่าไปแล้วนำไปลองยิงด้วยปืนมีคนดูหลายสิบคน ผลปรากฏว่ายิง ๒ นัดไม่ออก พอหันปืนไปทางอื่นคราวนี้ได้ผลเสียงดังสนั่นต่อหน้าผู้คนที่มุงดู เลยแห่กันมาเช่ากันคนละหลายร้อยบาทดังที่กล่าวข้างต้น เป็นเหตุให้ผู้เขียนจำหน่ายเงินขาดไป ๒๕๐ บาท เพราะดูแลไม่ทั่วถึงทั้ง ๆ ที่มีกรรมการร่วมด้วยหลายคน

นอกจากนี้ยังได้ทราบว่ามีผู้นำไปลองอีกสองสามแห่ง ผลก็ปรากฏว่าเช่นเดิม ทำให้การจำหน่ายแต่ละครั้งเต็มไปด้วยผู้ศรัทธาเลื่อมใสในตัวของหลวงพ่อย่างน่าปลื้มใจ แม้แต่ชนชาวแขกแท้ ๆ ก็ยังมาขอเช่ากันหลายสิบคน

เกี่ยวกับที่มีคนนำไปทดลองด้วยปืนนี้ผู้เขียนไม่ยืนยันเพราะไม่ได้เห็นด้วยตาตนเอง แต่ก็ได้ถามจากผู้ที่มาขอเช่าคนหนึ่งซึ่งได้เช่าหลายร้อยบาท บอกกับผู้เขียนว่าได้ไปยิงดูด้วยตนเองและเห็นกับตา จึงมีความเลื่อมใสในตัวของหลวงพ่่มาก สำหรับผู้เขียนเองไม่เคยคิดจะลอง เพราะคิดว่ามีของดีแล้วไม่ควรจะนำมาทดลองไม่เป็นการสมควรจริง ๆ เราเคารพเลื่อมใสก็อาราธนาบอกกล่าวถึงท่านนำติดตัวไป ก็เกิดพลังใจเป็นที่เชื่อถือได้เพียงพอแล้ว

อีกรายหนึ่งได้ประสบมากับตนเอง คือนายบุญมา ตรงมณี อยู่หมู่ที่ ๙ อ.ราชบุรีบูรณะ นครหลวงธนบุรี อาชีพขับรถรับจ้างโดยสารเมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๑๕ นี้เอง นายบุญมาฯ ได้เล่าให้ฟังว่า วันนั้นเป็นวันพุธตื่นเช้าขึ้นมาก็รู้สึกไม่อยากจะไปทำงานจึงกลับไปนอนต่อ แต่ก็นอนไม่หลับ พอประมาณ ๐๙.๐๐ น. เศษ ไม่รู้จะทำอะไรก็เลยไปออกรถ กลับบ้านอีกครั้งหนึ่งเวลาประมาณ ๑๘.๐๐ น. เศษ ตามปกติ โดยเข้าบ้านอยู่ในซอยสมบูรณทรัพย์ ขณะที่เดินทางกลับยังไม่ถึงบ้าน ก็ถูกคนร้ายฟันด้วยมีดที่หัวไหล่ขวาเต็มแรง จึงเอามือลูบที่โดนฟัน

ปรากฏว่าไม่เป็นอะไร พร้อมกับหมุนตัวกลับ ก็เห็นคนพินซึ่งเป็นวัยรุ่นกำลังวิ่งหนี จึงได้วิ่งตามไป แต่เห็นคนร้ายมีมิดในมือยาวประมาณศอกเศษจึงหยุดไล่ เพราะตนเองไม่มีอาวุธมีแต่มือเปล่า คนร้ายจึงโดดขึ้นรถจักรยานยนต์ซึ่งมีเพื่อนจอดรออยู่หนีไปได้ จึงได้นำความไปแจ้งกับเจ้าหน้าที่สถานีตำรวจราชบุรีบูรณะ เมื่อเจ้าหน้าที่ตรวจดูไม่มีบาดแผลเป็นเพียงรอยขีดเล็กน้อย เป็นยางบอนเท่านั้น จึงได้ถามนายบุญมา จึงนึกขึ้นมาได้จึงหยิบซองใส่พระและผ้ายันต์ขึ้นมาให้เจ้าหน้าที่ดู

ปรากฏว่าผ้ายันต์นั้นเป็นของอาจารย์อื่น ๒ ผืน เป็นผ้ายันต์ทางเมตตามหานิยม อีกอย่างหนึ่งคือพระพิมพ์ผง ๒ หน้า หลวงพ่อพริ้งที่จัดสร้างขึ้นใหม่เมื่อเร็ว ๆ นี้ แต่ทว่าพระพิมพ์หลวงพ่อพริ้งใต้ฐานหัก ยังความแปลกใจให้กับเจ้าของและเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นอย่างมากว่าทำไมถึงหักได้ซึ่งนายบุญมา ยืนยันว่าไม่เคยทำตกและก็เก็บไว้ในกระเป๋าเสื้อตลอดเวลา พร้อมกับบอกว่าหลวงปู่พริ้ง ท่านช่วยชีวิตผมไว้แน่ ๆ เพราะเหตุว่าตนเองมีอาชีพขับรถรับจ้างก็หาของทางเมตตามหานิยมเท่านั้น สำหรับหลวงพ่อพริ้ง ได้มากก็เนื่องจากพรรคพวกเขาแบ่งให้ จึงแลกไปคนละองค์ พร้อมกับบอกว่าหลวงปู่พริ้งก็ไม่เคยรู้จักเคยได้ยินแต่ชื่อเท่านั้น และก็ไม่ได้หาเช่าไว้เพราะเป็นคนต่างจังหวัด อีกประการหนึ่งหลวงพ่อพริ้งก็มรณภาพไปนานแล้วด้วยจึงไม่ได้ยินชื่อเสียงและกิตติศัพท์ของท่านนัก พร้อมทั้งยืนยันว่าองค์นี้จะต้องนำไปต่อให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยเพราะท่านช่วยชีวิตผมไว้

นายบุญมา เล่าให้ฟังว่าต่อไปว่าวันเกิดเหตุนั้น ถ้าไม่ออกไปทำงานก็มีหวังตายแน่ ๆ เพราะปกติจะเดินเข้าออกตรอกนั้น พบปะเพื่อนฝูงวันละหลายเที่ยวและจะไม่นำพระติดตัวเลย ไปทำงานถึงจะนำติดตัวไป ทำให้รอดชีวิตมาได้

ผู้เขียนได้ขอครูรอยที่ถูกฟันปรากฏว่าเห็นเป็นรอยทางยาว ๆ ประมาณ ๖ - ๘ นิ้วฟุต เพราะเหตุเกิดมาหลายวันแล้ว ถ้าหากว่าฟันเข้าไม่พิกาก็ต้องนอนโรงพยาบาลเป็นเดือน ๆ แน่ ๆ

ในด้าน การประกอบกิจการสาธารณกุศล

ท่านได้ร่วมกับชาวบางปะกอกและชาวพุทธทำนุบำรุงวัด ซ่อมแซมกุฏิ พระอุโบสถ พระวิหาร และเสนาสนะอื่น ๆ ในวัดจนอยู่ในสภาพที่สวยงาม และท่านยังได้สร้างพระวิหารขึ้นใหม่อีกหลังหนึ่งเมื่อ พุทธศักราช ๒๔๘๔ โดยมีทุนส่วนตัวของท่านเองไม่ถึง ๑๐๐ บาท แต่ด้วยบุญบารมีของท่านพระวิหารที่ท่านสร้างขึ้นจึงสำเร็จเรียบร้อยในปีนั้นด้วยความร่วมมือของลูกศิษย์ลูกหาที่เคารพเลื่อมใสในตัวของท่านหลวงพ่อ

ในการ ด้านการศึกษา

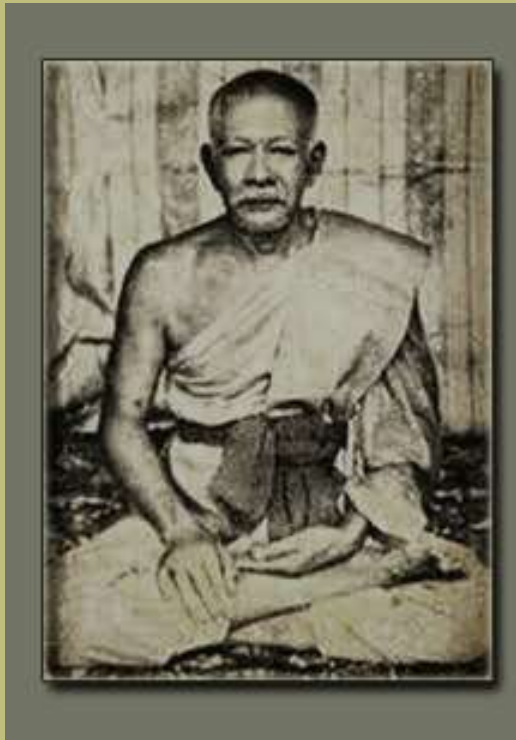
ท่านเป็นผู้อุปการะและกรรมการศึกษาโรงเรียนวัดบางปะกอก (ประถม) มาตั้งแต่แรกเริ่มสมัยที่นักเรียนยังต้องอาศัยศาลาวัดเรียนจนกระทั่งเป็นอาคารไม้ ๒ ชั้น ในปัจจุบันนี้โรงเรียนแห่งนี้เป็นอาคารไม้ ๒ ชั้นถึง ๖ อาคาร เนื่องจากได้รับความสนับสนุนของรัฐบาล แต่ก็ด้วยความดำริของท่านแต่แรกเริ่ม

และต่อมาท่านก็ได้ดำริที่จะสร้างโรงเรียนมัธยมแบบผสมขึ้นเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ศึกษาเล่าเรียนโดยไม่ต้องไปเล่าเรียนไกล ๆ บ้าน แต่ความดำริของท่านยังไม่สำเร็จท่านก็จากชาวบางปะกอกและลูกศิษย์ลูกหาไปเสียก่อน ต่อมานายล้อม พักอุดม คหบดีชาวบางปะกอกจึงได้ร่วมกับนายนคร มั่งคะลี นายถนอม เอี่ยมทศ และประชาชนจัดซื้อที่ดินนำถวายวัดบางปะกอก และขออนุญาตตั้งโรงเรียนมัธยมวัดบางปะกอกขึ้น เมื่อพุทธศักราช ๒๔๙๒ นับว่า

รูปหล่อ พระครูประศาสน์สิกขกิจ (หลวงปู่พริ่ง อินทโชติ)

หลวงปู่ได้ประกอบคุณงามความดีไว้ให้แก่ทางราชการ พระบวรพุทธศาสนาและชาวบางปะกอก ยากที่ชาวบางปะกอกจะลืมเลือนไปจากความทรงจำ แม้ว่าท่านจะมรณภาพไป ๒๐ ปีเศษแล้วก็ตาม เกียรติประวัติความดีและอภินิหารของท่านจะจารึกอยู่ในความทรงจำของชาวบางปะกอกและศิษยานุศิษย์ไปชั่วกาลนาน

พระครูประศาสน์สิกขกิจ (หลวงปู่พริ้ง อินทโชติ)

บันทึกผู้เขียน

ประวัติของท่านพระครูประศาสน์สิกขกิจ (หลวงปู่พริ้ง) ผู้เขียนได้ศึกษาประวัติของท่านไว้ในความทรงจำมานานหลายปี โดยสอบถามจากผู้ใหญ่ที่เคยใกล้ชิดทั้งในอดีตและปัจจุบันที่พอทราบประวัติของท่านหลายต่อหลายท่านด้วยกัน บางท่านก็ถึงแก่กรรมไปแล้วก็มี ซึ่งประวัติและอภินิหารเกี่ยวกับเครื่องรางและของขลังของหลวงปู่พริ้ง ผู้เขียนได้พยายามอย่างยิ่งที่จะค้นคว้ารวบรวมจากท่านผู้รู้จริงมาเผยแพร่ให้ท่านผู้สนใจได้ทราบ แม้จะไม่ละเอียดนัก ทั้งนี้เพื่อให้ชาวบางปะกอกรุ่นหลังๆ ได้ระลึกถึงพระคุณความดีของท่านที่ได้ร่วมสร้างสมไว้ให้กับชาวบางปะกอกและบวรพระพุทธศาสนา

เพื่อที่จะให้เป็นที่ระลึกในกาลนาน ข้าพเจ้าจึงดำเนินการจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ขึ้น อาจจะไม่ละเอียดถูกต้องนัก ข้าพเจ้าผู้เขียนขอน้อมรับคำติชมจากผู้รู้จริงทุกๆ ท่านและขอได้โปรดแจ้งให้ข้าพเจ้าได้ทราบ จักเป็นพระคุณอย่างสูงยิ่ง

วัดบางปะกอก

วัดบางปะกอก เป็นวัดราษฎร์

สังกัด คณะสงฆ์มหานิกาย

ตั้งอยู่ เลขที่ ๑๓๔ ซอยสุขสวัสดิ์ ๑๙ ถนนสุขสวัสดิ์ แขวงบางปะกอก เขตราษฎร์บูรณะ กรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่ริมคลองบางปะกอก

พื้นที่วัด เนื้อที่ ๑๓ ไร่ ๑ งาน ๑๖ ตารางวา

ประวัติความเป็นมา

วัดบางปะกอก เป็นวัดโบราณที่สร้างมานานในสมัยอยุธยา แต่ได้กลายเป็นวัดร้างอยู่ระยะหนึ่ง เมื่อคราวกรุงแตก พม่าได้มาอาศัยหลบซ่อนอยู่ ครั้นก่อนจากไปก็ได้เผาวัด ทำให้มีสภาพทรุดโทรมมาก เมื่อบ้านเมืองว่างเว้นจากภัยสงคราม ก็เริ่มมีประชาชนมาตั้งบ้านเรือนอยู่ และมีการบูรณะปฏิสังขรณ์วัดให้มีความเจริญรุ่งเรืองขึ้น แทบจะเรียกว่าสร้างใหม่ ประมาณปี พ.ศ.๒๓๒๕ สมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า จุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ ๑ และได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๒๗ หลังจากนั้นได้มีการบูรณะปฏิสังขรณ์เป็นลำดับมา

เสนาสนะภายในวัด

อุโบสถ : กว้าง ๑๓ เมตร ยาว ๒๒ เมตร สร้างครั้งแรก ประมาณ ๒๓๒๕ . มีการบูรณะเมื่อ ๒๔๖๐ และมีการบูรณะครั้งล่าสุด เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๖

ศาลาการเปรียญ : กว้าง ๑๑ เมตร ยาว ๑๙ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ทรงไทย ๒ ชั้น

ศาลาอินทโชตานุสรณ์ ศาลาทรงไทย ประดิษฐาน รูปหล่อพระครูประศาสน์สิกขกิจ ในท่านั่งขัดสมาธิ เป็นที่ศรัทธาเลื่อมใสของคนทั่วไป

กุฏิสงฆ์ แบ่งเป็นกุฏิไม้ ๑๖ หลัง ที่บริเวณติดอุโบสถ, กุฏิปูน ๒ หลัง, กุฏิด้านบนและล่างของหอสวดมนต์ และกุฏิด้านติดหอรอระฆัง อีก ๑ หลัง

วิหาร กว้าง ๗.๕๐ เมตร ยาว ๒๒.๕๐ เมตร เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ตั้งอยู่ข้างอุโบสถ สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๔ โดยพระครูประศาสน์สิกขกิจ และญาติโยมผู้มีจิตศรัทธา

ศาลาปรุง รุ่งเรือง เป็นศาลาอเนกประสงค์ ตั้งอยู่ด้านนอกกำแพงวัด สร้างโดยตระกูลรุ่งเรือง

นอกจากนั้น ยังมี ศาลาบำเพ็ญกุศล ๑๑ ศาลา ฌาปนสถาน หอรอระฆัง และอื่นๆอีก

ปูชนียวัตถุ มีพระประธานประจำพระอุโบสถ พระประธานประจำหอสวดมนต์ และรูปหล่อพระครูประศาสน์สิกขกิจ ในท่านั่งเก้าอี้ มีเจดีย์ สร้างเป็นแบบศิลปะมอญและศิลปะเขมร

รายนามเจ้าอาวาสในอดีต และปัจจุบัน เท่าที่ทราบนาม

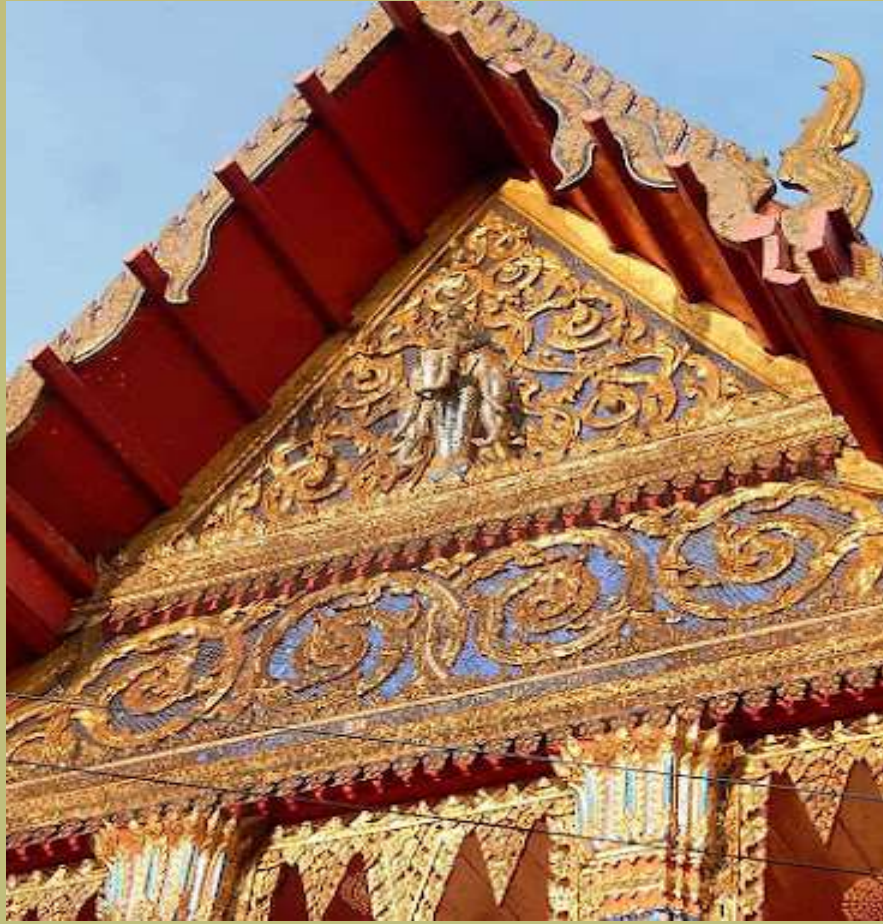
รูปที่ ๑ พระครูประศาสน์สิกขกิจ (หลวงปู่พริ้ง)	พ.ศ. ๒๔๖๐ - ๒๔๘๔
รูปที่ ๒ พระมหาถาวร (รักษาการ)	พ.ศ. ๒๔๘๕ - ๒๔๙๖
รูปที่ ๓ พระครูโสภาสศีลคุณ (อาจารย์ละม้าย)	พ.ศ. ๒๔๙๗ - ๒๕๑๕
รูปที่ ๔ พระครูพิบูลย์ชัยวัฒน์ (อาจารย์แนบ)	พ.ศ. ๒๕๑๖ - ๒๕๔๓
รูปที่ ๕ พระครูสุวรรณวิสุทธิ (อาจารย์เจือ)	พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๕๒
รูปที่ ๖ พระครูธรรมธร สกล สุกุโล	พ.ศ. ๒๕๕๒ - ปัจจุบัน

ภาพปูชนียวัตถุและสิ่งก่อสร้างที่งดงาม

ภายในวัดบางปะกอก

ที่มา : พระยศวิน ธมฺมรโต, วัดบางปะกอก,

<http://yotsawin.blogspot.com/2013/09/blog-post.html> ,

ประวัติหลวงปู่พริ้ง, โพสต์ 22 กันยายน พ.ศ. 2556.

ประยुทธ ศรีสวัสดิ์, Dharma-gateway, <http://www.dharma-gateway.com> ,

ประวัติและอภินิหารเครื่องรางของขลังหลวงพ่พริ้ง วัดบางปะกอก.

พระยศวิน ธมฺมรโต, วัดบางปะกอก,

<http://yotsawin.blogspot.com/2013/09/blog-post.html> ,

ประวัติหลวงปู่พริ้ง, โพสต์ 22 กันยายน พ.ศ. 2556.

พระยศวิน ธมฺมรโต, วัดบางปะกอก,

<http://yotsawin.blogspot.com/2013/09/blog-post.html> ,

วัดบางปะกอก, โพสต์ 22 กันยายน พ.ศ. 2556.

โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม, <https://www.bpk.ac.th/> ,

โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, <https://th.wikipedia.org/> , วัดบางปะกอก,

โพสต์แก้ไขล่าสุด 30 กันยายน 2564.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, <https://th.wikipedia.org/> , สมเด็จพระอริยวงศาคต

ญาณ (จวน อุฏฐายี), โพสต์แก้ไขล่าสุด 28 กุมภาพันธ์ 2565.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, <https://th.wikipedia.org/> , พระเจ้าบรมวงศ์เธอ

กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์, โพสต์แก้ไขล่าสุด 12 พฤษภาคม 2565.